

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Iohanni Regi Anglorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

videlicet de Venefiaco, cum aliis quæ ab Ecclesia Trecenti habent. Cafamenta etiam quæ Guido de* Domipetra & Hugo de Planceo hæcenus ab Ecclesia Trecenti tenuerunt. Cafamenta etiam quæ . . . Vicecomis Senonenfis & Dominus de Chalce-neio apud molendinum Leonis tenent. Cafamentum quod Odo de Avelleio ab Ecclesia Trecenti tenet. Nihilominus etiam cafamentum quod Vicecomes sancti Florentini ab Ecclesia Trecenti habet, cum aliis omnibus quæ hæcenus Ecclesia Trecenti habuiffent dinofcitur. Nos igitur prædicta omnia ficut in privilegio patris nostri continentur confirmamus. Præterea de donatione præbendarum quæ vacarunt in Ecclesia beati Petri Trecenti vacante fede illa, quia non inveniebamus aliquem qui vidiffet quod nos eas dediffemus aut quod genitor noster piæ recordationis Rex Ludovicus ipfas tempore vacantis fedis vacantes dediffet, & quia etiam ex assertionem plurium audivimus quod præbendæ, archidiaconatus, & alia beneficia tempore illo vacantia futuro refervarentur Epifcopo Trecenti ad conferendum quibus veller, concedimus dilecto nostro Herveo Trecenti Epifcopo ut ea conferat & donationem illorum habeat tam ipfe quàm fucceffores ejus Epifcopi Trecenti. Concedimus autem eidem Epifcopo ut de donationibus quas fuper iis fecimus fuam faciat voluntatem, utpote qui nihil juris in hujusmodi donationibus habebamus. Ut autem prædicta omnia perpetuum robur obtineant, figilli nostri auctoritate & regij nominis charactere inferius annotato præfentem paginam confirmamus. Actum apud sanctum Germanum in Loia anno incarnationis Domini MCCVII. * astantibus in palatio nostro quorum nomina fup-
 * Apud Cambræ regni nos nostri u. 11.
 * ad Cambræ Tullio.
 * Apud Cambræ regni nos nostri u. 11.
 * ad Cambræ Tullio.
 * Apud Cambræ regni nos nostri u. 11.
 * ad Cambræ Tullio.

nofter Philippus Rex Francorum illustris ftatuert ut de beneficiis quæ nuper fede vacante concefferat tuam faceres voluntatem, liberè proficendo fe in illis nihil juris penitus habuiffet, ac tu postmodum ipfa perfonis idoneis assignaris, nos tuis precibus inclinati, concessionem ipsam, ficut canonicè facta est, auctoritate apostolica confirmamus & præfentis &c. Nulli ergo &c. noftræ confirmationis &c. Si quis autem &c. Datum Romæ apud sanctum Petrum 11. Kal. Februarij, anno decimo.

STEPHANI BALVZII
 ADMONITIO

De fequentibus epiftofis.

Quod in fuperioribus libris factum est, in isto quodque fieri necesse fuit, quia nonnullas epiftofas anni octimi reperimus quæ in regesto non habebantur. Quinque igitur omnino funt epiftole istius appendicis, quarum duas priores accepimus ex historia Marthæ Parisij, tertiam ex chartulario monasterij Foffarenfis, quartam ex tomo duodecimo Spicilegij Dacheiani, postremam ex historia Placentina Petri Martii Campi. Addidimus præterea epiftofam ejusdem Innocentij III. qua præbendam Ecclesie Carnotensis confirmat Hospitali sanctæ Mariæ in Saxia, quæ licet data fe anno quarto pontificatus ejus, hæc tamen refertur, quia alibi oportuitor locus non fuit. In epiftofa enim c lxxix hujus libri decimi agitur de hospitali sancti Spiritus in Saxia. Hanc porro epiftofam nobis exhibuit vetus chartularium insignis Ecclesie Carnotensis.

IOHANNI REGI
 Anglorum.

Inter opes terrenas quas mortalis oculus concupiscit & quasi cariora desiderat, aurum obryzum & lapides pretiosos principatum credimus obtinere. Licet autem his & aliis divitiis vestra regalis abundet excellentia, in signum tamen dilectionis & gratiæ quatuor anulos aureos cum diversis lapidibus pretiosis tuæ magnitudini destinamus; in quibus te volumus specialiter intelligere formam, numerum, materiam, & colorem, ut mysterium potius quàm donum attendas. Rotunditas enim æternitatem significat, quæ initio caret & fine. Habet ergo regalis discretio quod in forma requirat, ut de terrenis transeat ad cælestia, de temporalibus ad æterna procedat. Quaternarius autem, qui numerus est quadratus, constantiam mentis significat; quæ nec deprimi debet in adversis, nec in prosperis elevari. Quod tunc laudabiliter adimplebis cum quatuor virtutibus principalibus fuerit ordinata, videlicet iustitia, fortitudine, prudentia,
 R iij

Epif. 218.
 Ei mittit munera.

E I D E M.

Vltis petentium &c. usque complere. Cum igitur carissimus in Christo filius

Dij. 117.
 super codicem.

temperantia. Intelligas ergo in primo justitiam, quam exerceas in judiciis, in secundo fortitudinem, quam exhibeas in adversis, in tertio prudentiam, quam observes in dubiis, in quarto temperantiam, quam in prosperis non dimittas. Per aurum verò sapientia designatur: quia sicut aurum præminet metallis universis, sic sapientia donis omnibus antecellit, Propheeta testante: *Requiescet super eum spiritus sapientie &c.* Nihil est autem quod Regem magis oportet habere. Vnde Rex ille pacificus Salomon solam à Domino sapientiam postulavit, ut populum sibi commissum providè sciret gubernare. Porro smaragdi viriditas fidem, saphiri serenitas spem, granati rubicunditas caritatem, topatij claritas operationem bonam significat, de qua Dominus: *Luceat lux vestra.* Habes igitur in smaragdo quod credas, in saphiro quod speres, in granato quod diligas, in topatio quod exerceas, ut de virtute in virtutem ascendas, donec Deum deorum videas in Sion.

E I D E M.

Epist. 2. 9.
De negotio Archiepiscopi Cantuariensis. Vide gesta Innoc. III. c. 131.

Cum super negotio Cantuariensis Ecclesie nos tibi scripserimus humiliter, diligenter, benignè, exhortando ac rogando, tu nobis, ut salva pace tua loquar, rescripsisti quasi comminando & exprobrando, contumaciter & protervè. Et cum nos tibi supra jus deferre curemus, tu nobis secundum jus deferre non curas, minus quam decet attendens quòd si tua nobis devotio plurimum est necessaria, nostra tamen tibi non parum est opportuna, cumque nos in tali casu tantum honorem nulli Principum detulerimus quantum tibi, tu nostro tantum derogare attendis honori quantum in simili casu nullus Princeps derogare præsumpsit, quasdam frivolas occasiones prætendens quibus asseris quòd electioni de dilecto filio magistro Stephano tituli sancti Chrysogoni Presbytero Cardinali à monachis Cantuariensibus celebratæ non potes præstare consensum; quia videlicet inter tuos est conversatus inimicos, & persona ejus est tibi prorsus ignota. Porro, juxta proverbium Salomonis, frustra jacitur rete ante oculos pennatorum, cum intelligamus illud ei non esse imputandum ad culpam, sed ad gloriam potius adscribendum, quòd Parisius diu vacans liberalibus studiis in tantum profecit ut meruerit esse Doctor, non solum in liberalibus facultatibus, verum & in theologicis dis-

ciplinis; ac sic per hoc, cum vita concordaret doctrinæ, dignus est habitus præbendam obtinere Parisiensem. Vnde mirabile gerimus si vir tanti nominis, de tuo regno ducens originem, tibi potuit esse saltem quoad famam ignotus; præsertim cum ter scripsisses illi, postquam à nobis extitit in Cardinalem promotus, quòd licet disposueris eum ad tuæ familiaritatis obsequium evocare, gaudebas tamen quòd ad majus erat officium sublimatus. Sed illud potius te attendere decuisset, quòd in terra tua natus est, de parentibus tibi fidelibus ac devotis, quòdque in Ecclesia Eboracensi fuerat præbendatus, quæ longè major & dignior quam Parisiensis existit. Vnde non solum ratione carnis & sanguinis, verum etiam obtentu ecclesiastici beneficii & officij, te ac regnum tuum affectu sincero diligere comprobatur. Nuntij verò tui causam nobis aliam expresserunt quare non præstitisti ejus electioni consensum, quia videlicet nunquam fuerat requisitus ab illis qui eum à te debuerant postulare, asserentes quòd litteræ illæ quibus mandavimus ut super hoc negotio procuratores ad nos idoneos destinares, ad te minimè pervenerunt, & monachi Cantuarienses, quamvis pro aliis negotiis ad tuam præsentiam accessissent, pro postulando tamen consensu nec litteras nec nuntios direxerunt. Vnde iidem nuntij cum multa instantia nobis supplicarunt quatenus ex quo nobis complacuit hanc tibi honorificentiam reservare ut monachi Cantuarienses regium postularent assensum, quoniam hoc factum non erat, dilationem congruam concedere dignaremur infra quam posset id fieri, ne juri tuo contingeret derogari; contra personam electi quiddam ad ultimum proponentes quòd cum manifestè falsum sit, ostium oris claudere debuissent; præsertim cum si verum esset, promotionem ejus jam impedire non posset. Licet autem super electionibus apud sedem apostolicam celebratis non consueverit assensus Principum expectari, duo tamen monachi fuerunt specialiter deputati ut ad te pro requirendo assensu venirent; qui apud * Ydivoriam fuerunt retenti, ut injunctum sibi mandatum exequi non valerent, & præfatæ litteræ de procuratoribus ad nostram præsentiam destinandis tuis fuerunt nuntiis assignatæ, ut eas tibi fideliter præsentarent. Nos quoque, qui super eandem Ecclesiam Cantuariensem plenitudinem potestatis habe-

* Devoriam